

[Yvonne Herløv Andersen]

alle sammen gerne vil, og derfor er det også lidt trist, at vi yderligere må vente.

Men dette forslag fra de radikale er der noget specielt i, idet man ligesom siger: ja men kan vi ikke gøre det hele på én gang, så lad os da i det mindste gøre noget for nogle grupper, som vi ved det står særlig sløjt til for. Og så foreslår man en ligestilling for medhjælpende hustruer og selvstændige. Det vil CD meget gerne støtte, for det er en oplagt urimelighed, at den ene part har 4 uger, mens de andre har 14 uger. En anden ting, som også er meget væsentlig, er at give de kvinder, der opbruger deres barselorlov inden fødslen, en hjælp, også hvis de har præmature børn eller svagt helbred.

Vi kan gå ind for de radikales forslag og vil gerne støtte det i udvalget, så langt som vi nu får lov at gøre det.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt tage tråden op lige præcis dér, hvor fru Yvonne Herløv Andersen slap den, og sige, at hun har beskrevet, hvordan det stod til sidste år, og jeg kan godt allerede nu forberede folketinget på, at SF også genfremsetter sit forslag. Det er indleveret, så det kommer altså også til første behandling her igen i år.

Sidste år lavede vi den aftale med den daværende socialminister, at vi undlod at stille spørgsmål til de forslag, der var kommet, fordi vi skulle afvente den omtalte betænkning. Jeg vil godt sige til den nuværende socialminister, at nu går vi i hvert fald i gang med at stille spørgsmål, og jeg tror, der kommer mange; så har vi i hvert fald forberedt sagen også til næste år, for nu ligger betænkningen der, og det vil sige, at der er lavet et ganske omfattende forarbejde.

Jeg lyttede meget til, hvad socialministeren sagde, og kan altså forstå, at de økonomiske beregninger ikke er færdige, og at arbejdsmarkedets parter skal høres næste gang. Det synes jeg alt sammen er rimeligt, men spørgsmålene vil komme nu, og derfor skal jeg ikke tage forprang til en hel masse af dem ved denne førstebehandling, men tage helt direkte stilling til netop dette forslag, som de radikale nu har fremsat.

Jeg er ligesom fru Yvonne Herløv Andersen, og ligesom andre givet vil være det, enig i, at vi har et helt særligt problem med de

meget hårdt arbejdende kvinder, der opbruger deres 8 ugers barselhvile før fødslen og derfor kun har 6 uger tilbage, hvorefter de skal ud, stadig væk ofte til et hårdt arbejde. Det er, hvis vi skal til at prioritere disse ting, én af de ting, som vi fra socialistisk folkeparti gerne vil være med til at prioritere højt.

Men denne sag har jo ligesom andre sager af tilsvarende art, som vi behandler i denne sal, nogle omfordelingskonsekvenser, og når vi så begynder at tale om omfordeling fra lønarbejdere til medhjælpende hustruer og selvstændigt erhvervsdrivende, bliver der en hel del spørgsmål, vi bliver nødt til at rejse fra socialistisk folkepartis side. Der er nemlig meget store forskelle inden for de grupper af mennesker. Vi har tidligere fra socialistisk folkepartis side, især når vi har diskuteret skattepolitik, sagt, at vi meget gerne vil anse medhjælpende ægtefæller for at være lønmodtagere, der kan dokumentere, at de har lønarbejde i det og det omfang, og i det omfang det er muligt, mener vi også, det er rimeligt, at dagpengeordninger, som gælder for lønmodtagere, gælder for den gruppe mennesker.

Når vi derimod kommer til de selvstændigt erhvervsdrivende, ja, så er det alt lige fra en dame, der ejer en virksomhed med 70 ansatte, og som har rigelig råd til at betale sin fødsel selv, til ismejeridamen, der måske kun har sig selv og en ung pige til hjælp. For hende er det forbundet med endog meget svære økonomiske vanskeligheder at klare en fødselssituation, og hun må derfor ofte gå i gang efter 4 ugers forløb. Det er klart, at det er urimeligt. Vi vil i hvert fald godt fra socialistisk folkepartis side have nogle oplysninger, nogle statistikker, nogle indkomsttabel-ler, nogle beskrivelser, der viser, hvor mange der er af disse mennesker, og hvor de typisk befinder sig i det almindelige indkomstbillede.

Den tredje gruppe, det radikale venstre interesserer sig for, er de uddannelsessøgende, og jeg er enig med forslagsstillerne i, at der kan opstå nogle særlige problemer for disse, både økonomiske og uddannelsesmæssige problemer. Jeg mener ikke, at vi kan stå her og love de uddannelsessøgende en vældig lang barselorlov, og at de så alligevel kan gøre deres uddannelse færdig på den normerede tid. Det uddannelsesmæssige i det må løses et andet sted, men jeg er helt indstillet